

Doniyor kitobi — bir yuz yigirma ikkinchi

Haqiqatning oshkor etilishi: Doniyor 11 va Xudoning xalqining silkinishi orqali bir sayohat

Jeff Pippenger

2024-03-07

1989-yilda, oxirzamonda Doniyor kitobining o‘n birinchi bobi, qirqinchi oyatdan qirq beshinchi oyatgacha bo‘lgan nur muhrdan yechilganida, haqiqatning dushmanlari shunday qarshilik ko‘rsatdilarki, bu Xudoga Doniyor kitobidagi ushbu parchaning asosiy tamoyillarini himoya qilish uchun haqiqatlarni ochib berish imkonini berdi; keyinchalik aynan shu parcha Shaytonning hujumlari mavzusi va markaziga aylandi. O‘sha tarixdagi haqiqat va xato ustidagi o‘sha bahs Muqaddas Ruh tomonidan shunday ishlatildiki, u muhrdan yechilgan bilimni yanada ko‘paytiradigan va shundan keyin yer tarixining so‘nggi avlodini sinovdan o‘tkazadigan ayrim bashoratli qoidalarni aniqlab berdi. Biz “bashoratning uch karra qo‘llanishlari”ni ko‘rib chiqmoqdamiz va o‘sha qo‘llanishlarni Shayton o‘sha o‘tgan kunlarda ko‘rsatgan qarshilik jarayoni orqali ochib berilgan asosiy qoida sifatida aniqlamoqdamiz. Opa White tomonidan o‘sha bahsli jarayon “silkinish” deb ataladi.

“Menga Xudoning O‘z xalqi orasidagi ilohiy ta‘minoti ko‘rsatildi va e‘tiqodli masihiylar ustida olib boriladigan toblash hamda poklash jarayonidagi har bir sinov ayrimlarning chiqindi ekanini namoyon qilishi ayon etildi. Sof oltin har doim ham ko‘rinavermaydi. Har bir diniy inqirozda ba‘zilar vasvasa oldida yiqiladi. Xudoning elashi quruq barglar singari behisob odamlarni uchirib ketadi. Farovonlik e‘tiqod da‘vogarlarining katta bir to‘dasini ko‘paytiradi. Kulfat esa ularni jamoatdan tozalab chiqaradi. Umuman olganda, ularning ruhi Xudo bilan sobit emas. Ular oramizdan chiqib ketadilar, chunki ular bizdan emaslar; zero kalom sababli musibat yoki quvg‘in ko‘tarilganda, ko‘plar ranjiydilar.” Guvohliklar, 4-jild, 89.

“Silkinish” Yahudo qabilasining Arsloni tomonidan haqiqat muhrdan yechilib, shundan keyin taqdim etilganda yuzaga keladi.

“Men ko‘rgan silkinishning ma‘nosini so‘radim va menga uning Laodikiyaliklarga Qaratilgan Haqiqiy Shohidning maslahati chaqirib chiqargan to‘g‘ri guvohlik tufayli sodir bo‘lishi ko‘rsatildi. Bu uni qabul qiluvchining yuragiga ta‘sir qiladi va uni bayroqni baland ko‘tarishga hamda to‘g‘ri haqiqatni e‘lon qilishga olib keladi. Ba‘zilar bu to‘g‘ri guvohlikka chiday olmaydilar. Ular unga qarshi bosh ko‘taradilar, va Xudoning xalqi orasida silkinishga sabab bo‘ladigan narsa mana shudir.” Early Writings, 271.

“haqiqat”ning kirib kelishi doimo bir silkinishni yuzaga keltiradi, va 1989 yilda muhrdan yechilgan haqiqat aynan shunday qildi. Haqiqatga qarshi ko‘rsatilgan qarshilikning foydalaridan biri, 1989 yildan keyingi yillar davomida bilimning ortib borishini belgilab berish uchun qoidalar to‘plamining ishlab chiqilishi bo‘ldi. Bu qoidalarning ishlab chiqilishi, Millerchilar davridagi qoidalar to‘plamining ishlab chiqilishiga parallel ravishda kechadi. Muqaddas Kitob bashoratlarning barcha uch karra tatbiqlari oxirgi kunlar voqealarining ravshanlashishiga hissa

qo‘shadi.

Rim va Bobilning uch tomonlama qo‘llanilishi yakshanba qonuni inqirozi tarixi davomida ayol bilan u minib olgan va uning ustidan hukmronlik qiladigan maxluq o‘rtasidagi munosabatni belgilab beradi; bu tarix ayni paytda Xudoning Bobil fohishasi ustidan ijro etuvchi hukm tarixi hamdir.

“Ahd Xabarchisi uchun yo‘l hozirlaydigan xabarchi”ning, shuningdek “Ilyos”ning uch karra tatbiqlari, oxirgi kunlarda sinov muddatining yopilishini tasvirlaydigan ikki davrdagi ishni ham, xabarni ham aniqlab beradi. Birinchi davr Vahiy kitobining o‘n sakkizinchi bobidagi birinchi ovoz bilan boshlanadi; bu Laodikiya Adventizmi uchun tiriklarning tergov hukmining boshlanishini ifodalaydi. Oxirgi davr esa Vahiy kitobining o‘n sakkizinchi bobidagi ikkinchi ovoz bilan boshlanadi; bu Bobildagi fohishaning ijro etuvchi hukmini ifodalaydi.

Rim va Bobilning uch karra tatbiqlari Xudoning oxirgi kunlardagi xalqining tashqi tarixini ifodalaydi, Ilyosning va yo‘lni tayyorlovchi xabarchining uch karra tatbiqlari esa Xudoning oxirgi kunlardagi xalqining ichki tarixini ifodalaydi. Uchta Vayning uch karra tatbiqi esa, birgalikda hukmning yakuniy davrini ifodalovchi har ikkala davr bo‘ylab o‘tadigan xabarni belgilaydi; bu hukm Xudoning uyidan boshlanadi, so‘ngra esa Xudoning uyidan tashqaridagilar ustiga keladi. Uchta Vay Islomni keyingi yomg‘irning xabari ekanini, shuningdek, butun insoniyat ustidan quyoshga sajda qilishni majburan joriy etuvchilarga qarshi Xudo qo‘llaydigan hukm quroli ekanini ko‘rsatadi. Hukmning yakuni “Xudoning qasos kunlari”ni anglatadi, bu ham Uning murtad jamoatiga, ham Uning jamoatidan tashqaridagi fosiqlarga qarshidir.

Iso O‘z xizmatini ilk bor Nosiradagi jamoatda boshlaganida, O‘zining xizmati, xabari va ishini ta’riflash uchun Ishayo kitobining oltmish birinchi bobidan foydalandi; bu esa Xudoning qasos vaqti aniqlanishini ham o‘z ichiga olardi. Uning xizmati, xabari va ishi yuz qirq to‘rt mingning xizmati, xabari va ishining oldindan ifodasi edi, chunki ular bashoratli ma’noda Qo‘zi qayerga bormasin, Uning ortidan ergashadilar.

Egamiz Rabbining Ruhi mening ustimdadir; chunki Rabbiiy meni muloyimlarga xushxabar yetkazish uchun moyladi; U meni yuragi singanlarga shifo berish, asirlarga ozodlikni va bog‘langanlarga zindonning ochilishini e‘lon qilish uchun yubordi; Rabbining maqbul yilini va Xudoyimizning qasos kunini e‘lon qilish; aza tutayotganlarning hammasiga tasalli berish; Sionda aza tutayotganlarga tayin etish, ularga kul o‘rniga go‘zallikni, aza o‘rniga shodlik moyini, tushkunlik ruhi o‘rniga hamd libosini berish uchun; toki ular solihlik daraxtlari, Rabbiiy tomonidan ekilgan ko‘chat deb atalsinlar, toki U ulug‘lansin. Va ular qadimgi xarobalarni qayta quradilar, avvalgi vayronaliklarni tiklaydilar va ko‘p avlodlarning xarob bo‘lgan shaharlarini tuzatadilar. Va begonalar turib, suruvlaringizni boqadilar, ajnabiylarning o‘g‘illari esa sizlarning dehqonlaringiz va uzumzor parvarishchilaringiz bo‘ladilar. Ammo sizlar Rabbining Ruhoniylari deb atalursizlar; odamlar sizlarni Xudoyimizning Xizmatchilari deb ataydilar; sizlar xalqlarning boyliklaridan bahramand bo‘lursizlar va ularning ulug‘vorligi bilan faxrlanursizlar. Ishayo 61:1–6.

Iso suvga choʻmdiriligidan moylandi, va oʻsha yoʻl belgisi 2001-yil 11-sentabrni timsollaydi; aynan oʻsha vaqtda Muqaddas Ruhning moylanishi, oxirgi kunlardagi kech yomgʻirning yogʻdirilishi Millerchilar tarixida oldindan timsollanganini, hamda ular Eremiyoning qadimgi yoʻllariga qaytgach, yuz qirq toʻrt ming kishi qayta barpo etadigan qadimiy xarobalar ekanini anglaganlar ustiga tusha boshladi.

1888-yildagi isyondan kelib chiqqan Masihning solihligi haqidagi xabar yana hozirgi haqiqatga aylandi, va 1888-yildagi isyondan kelgan oʻsha xabar singan qalblarni bogʻlab-tiklash qudratiga ega boʻlgan xushxabarlardan edi, ammo koʻrishga koʻzlari boʻla turib koʻrmaydigan, eshitishga quloqlari boʻla turib anglamaydiganlarning qotib qolgan yuraklarini ochishga ojizdir. 1888-yildagi isyondan kelgan Masihning solihligi haqidagi xabar, shuningdek, Laodikeyaga yoʻllangan xabar ham edi; u oʻshanda yana kelib, gunoh asirlariga aylanganlarning zindon eshigini ochish uchun, hech bir inson ocha olmaydigan eshiklarni ochish va hech bir inson yopa olmaydigan eshiklarni yopish qudratiga ega boʻlgan Zot tomonidan yetib keldi.

2001-yil 11-sentabrda oʻsha xushxabarni yetkazishi lozim boʻlganlar, shuningdek, Rabbimizning maqbul yilini va Xudoning qasos kunini ham eʼlon qilishi kerak edi. Rabbimizning maqbul yili ham oʻsha vaqtda boshlandi va U, Xudoning qasos kuni tez orada Qoʻshma Shtatlarda keladigan yakshanba qonuni bilan yetib kelgunicha, laodikiyalikning tavbasini qabul qilishga toʻla tayyordir. Shunda Uning qasosi oʻzining ziyorat vaqtini bilishni rad etgan jamoat ustida namoyon boʻladi va ayni paytda Bobil fohishasi ustidan bosqichma-bosqich hukm boshlanadi.

Uning qabul qilinadigan kunida U aza tutayotganlarning barchasiga taskin berishni vaʼda qiladi, Quddusda aza tutayotganlar esa Hizqiyol kitobining toʻqqizinchi bobida tasvirlangan. Ularning taskin topishi Taskin beruvchi orqali, ularga shu paytda yogʻdirilayotgan kechki yomgʻir xabarini qabul qilish orqali amalga oshadi. Ammo faqat yomgʻirni tanib olsalar. Ular Taskin beruvchiga ega boʻlgach va “satr ustiga satr” metodologiyasi orqali qadimgi vayron boʻlgan joylarni qayta qurish ishini bajo keltirgach, bu Ishayo kitobidagi parçada muqaddas tarixning xarob boʻlishini ifodalovchi bashorat chizigʻini, xaroblikni tasvirlovchi boshqa bir bashorat chizigʻi ustiga qoʻyish ishi sifatida koʻrsatilgan. Ana shu ishda ular koʻp avlodlarning xarobalarini tiklaydilar. Shunda “begonalar” nishon sifatida baland koʻtarilgan, begonalar koʻrishi uchun koʻtarilgan aza tutuvchilarga javob beradilar.

Ishayo kitobining oltmish birinchi bobida bayon etilgan Masihning Oʻz ishi va xizmatini eʼlon qilishi, bir yuz qirq toʻrt mingning ishi va xizmatidir. Bu ish muqaddas islohot harakatlarida tasvirlab berilgan, va 1989 yilda avvalgi barcha “oxirzamonlar” oldindan tasvirlab bergan oxirzamon vaqti yetib keldi. Qandayki Doniyor kitobining sakkizinchi bobi, oʻn toʻrtinchi oyati Miller harakatining poydevori va markaziy ustuni sifatida belgilangan boʻlsa, xuddi shunday Future for America harakatining poydevori va markaziy ustuni boʻlgan oyat Doniyor kitobining oʻn birinchi bobi, qirqinchi oyatidir. Millerchilar uchun markaziy ustunning nuri Ulai daryosi haqidagi vahiy nuri sifatida ifodalangan boʻlsa, Future for America harakati uchun markaziy ustunning nuri Hiddekel daryosi haqidagi vahiy nuri sifatida ifodalangan.

“Doniyor Xudodan qabul qilgan nur ayniqsa mana shu oxirgi kunlar uchun berilgan edi. U Ulai va Hiddekel bo‘ylarida, Shinarning buyuk daryolari yonida ko‘rgan vahiyilar hozir bajo bo‘lish jarayonidadir, va oldindan aytilgan barcha voqealar tez orada yuz beradi.” Testimonies to Ministers, 112.

Ikki daryo bilan ifodalangan har ikkala vahiyning nuri o‘zaro bog‘langandir va oxirgi kunlarda amalga oshadi. Ularning o‘zaro “bog‘liqligi” insoniylik va ilohiylikning birikishini ifodalaydi; bu esa Sister White qayta-qayta Masihning xabari sifatida ta’kidlaydigan mazmundir, ya’ni ilohiylik bilan birlashgan insoniylik gunoh qilmaydi. Ikki daryo aynan o‘sha bog‘liqlikni ifodalaydi.

“Komil itoatdan kam bo‘lgan hech narsa Xudoning talab me’yoriga javob bera olmaydi. U O‘z talablarini noaniq holda qoldirmagan. Insonni O‘zi bilan uyg‘unlikka keltirish uchun zarur bo‘lmagan biror narsani U amr etmagan. Biz gunohkorlarga Uning fe’l-atvor idealini ko‘rsatishimiz va ularni Masihga yetaklashimiz kerak; faqat Uning inoyati bilangina bu idealga erishish mumkin.

“Najotkor O‘z zimmasiga insoniyatning ojizliklarini oldi va gunohsiz hayot kechirdi, toki insonlar insoniy tabiatning zaifligi bois yenga olmasliklaridan qo‘rqmasinlar. Masih bizni «ilohiy tabiatga sheriklar» qilish uchun keldi, va Uning hayoti shuni e’lon qiladiki, ilohiyat bilan birlashgan insoniyat gunoh qilmaydi.

“Najotkor inson qanday qilib g‘alaba qozonishi mumkinligini ko‘rsatish uchun g‘alaba qozondi. Masih Shaytonning barcha vasvasalariga Xudoning Kalomi bilan qarshi turdi. Xudoning va’dalariga ishonish orqali U Xudoning amrlariga itoat etish uchun qudrat oldi, va vasvasachi hech qanday ustunlikka ega bo‘la olmadi. Har bir vasvasaga Uning javobi: ‘Yozilgandir’, bo‘ldi. Shunday qilib, Xudo bizga yovuzlikka qarshi turish uchun O‘z Kalomini berdi. Nihoyatda buyuk va qimmatli va’dalar biznikidir, toki ular orqali biz ‘ilohiy tabiatga sherik bo‘lishimiz, shahvat orqali dunyoda mavjud bo‘lgan buzilishdan qochgan holda’. 2 Butrus 1:4.”

“Vasvasaga uchragan kishiga aytingki, u vaziyatlarga, o‘zining ojizligiga yoki vasvasaning qudratiga emas, balki Xudoning kalomi qudratiga qarasin. Uning bor kuch-qudrati biznikidir. Zaburchi shunday deydi: ‘Kalomingni Senga qarshi gunoh qilmasligim uchun yuragimda yashirdim.’ ‘Sening lablaringning so‘ziga ko‘ra o‘zimni halok qiluvchining yo‘llaridan saqladim.’ Zabur 119:11; 17:4.” Shifo xizmati, 181.

1798-yilda va 1989-yilda bilimning ortishi Xudoning bashoratli Kalomining muhrdan yechilishini ifoda etdi. Uning Kalomi, U yengganidek yengib chiqish uchun qudrat beradi, va “Uning hayoti shuni e’lon qiladiki, ilohiyat bilan birlashgan insoniyat gunoh qilmaydi.” Ulai daryosi haqidagi vahiy Uning zohir bo‘lishining marah vahiyidir; bu ikki ming uch yuz kun haqidagi bashorat orqali ifodalanadi. Hiddekel daryosi haqidagi vahiy esa bashoratli tarixning chazon vahiyidir; bu ikki ming besh yuz yigirma yil haqidagi bashorat orqali ifodalanadi. Marah vahiyi ilohiyatni, chazon vahiyi esa insoniyatni ifodalaydi.

Qadimgi Shinarning har ikkala daryosi — ya’ni Ulay va Xiddekel, yoki bugun ma’lum bo‘lgan nomlari bilan Dajla va Furot — oxir-oqibat Iroq janubidagi Shatt al-Arab suv yo‘liga qo‘shiladi,

soʻngra Shatt al-Arab Fors koʻrfaziga quyiladi. Iso maʼnaviy narsalarni ifodalash uchun jismoniy va tabiiy narsalardan foydalanadi, va hozir amalga oshish jarayonida boʻlgan bu ikki daryo bilan bogʻliq vahiylar, dengizga boʻlgan safarlarining xulosasiga yetib borayotgan paytda yuz beradigan insoniylik bilan ilohiylikning oʻzaro bogʻlanishini ifodalaydi. Bu haqiqat Doniyor kitobining sakkizinchi bob, oʻn uchinchi va oʻn toʻrtinchi oyatlaridagi ikki vahiy bilan ifodalangan ikki bashoratning boshida belgilab qoʻyilgan. Bir vahiy savoldir, ikkinchisi esa javobdir, va mantiqan ular bir-biridan ajratib boʻlmaydi.

Insoniyat haqidagi vahiy — maʼbad va lashkarning oyoq osti qilinishini aniqlab beradigan vahiy — miloddan avvalgi 677-yilda boshlangan, ilohiyot haqidagi vahiy esa — Masihning zohir boʻlishini aniqlab beradigan vahiy — miloddan avvalgi 457-yilda boshlangan. Ilohiylik va insoniylikning bogʻliqligi ikki vahiyni boshlanish nuqtasini bir-biriga bogʻlaydigan ikki yuz yigirma yil orqali ifodalanadi. Ikki yuz yigirma “insoniylikning ilohiylik bilan bogʻliqligi”ning ramzidir va u, shuningdek, 1798-yildagi oxirzamon paytidagi bilimning koʻpayishi bilan 1989-yildagi oxirzamon paytidagi bilimning koʻpayishi oʻrtasidagi bogʻliqlik orqali ham ifodalanadi.

1798-yildagi bilimning ortishidan kelib chiqqan rasmiylashtirilgan xabar ilk bor Miller tomonidan 1831-yilda taqdim etildi (soʻngra 1833-yilda Vermont Telegraph gazetasida ham). 1831-yil 1611-yilda King James Injili nashr etilganidan keyingi ikki yuz yigirma yilga toʻgʻri keladi. King James Injili Eski va Yangi Ahdning ikki tomonlama hujjatini ifoda etgan. Shu ikki yuz yigirma yilning boshi va oxiri ilohiy bir nashr bilan insoniy bir nashrni “bogʻladi”. Insoniy nashrning mazmuni 1798-yilda, oxirzamon paytida muhrdan yechilgan ilohiy nurdan kelib chiqqan boʻlib, soʻng uni 1831-yilda nashr eta boshlagan insoniy bir vosita mehnati orqali rasmiy shaklga keltirildi. Bu ilohiy bir nashr edi; undagi xabar ilohiy tarzda muhrlangan boʻlib, keyinchalik insoniyat tomonidan muhrdan yechildi, undan soʻng esa insoniy bir vosita orqali taqdim etildi. Xudoning Kalomida “publish” deb tarjima qilingan ibroniycha soʻz: chaqirmoq, nido qilmoq, qichqirmoq (tomon), mashhur boʻlmoq, mehmon, taklif qilmoq, tilga olmoq, nom bermoq, vaʼz qilmoq, eʼlon qilmoq, talaffuz qilmoq, nashr etmoq maʼnolarini anglatadi. Miller oʻz xabarini 1831-yilda nashr eta boshladi, soʻng 1833-yilda u Vermont Telegraphʼda soʻzning toʻla maʼnosida nashr qilindi.

1989 yildagi bilimning ortishidan kelib chiqqan rasmiylashtirilgan xabar ilk bor 1996 yilda (The Time of the End jurnalida), 1776 yilda Mustaqillik Deklaratsiyasi deb tanilgan (va undan keyin 1789 yilda Amerika Qoʻshma Shtatlari Konstitutsiyasi) ikki muqaddas hujjat nashr etilganidan ikki yuz yigirma yil oʻtib chop etildi. Ikki yuz yigirma yilning boshi va oxiri ilohiylikni insoniyat bilan bogʻlaydi, va bu 1776 yildan boshlab ikki ilohiy hujjatning nashr etilishi orqali amalga oshadi. Doniyor kitobi oxirzamon paytida 1989 yilda muhrdan yechilganda, insoniy bir vositaning mehnati orqali yuzaga keltirilgan rasmiylashtirilgan xabar 1996 yilda nashr etildi. Ketma-ketlik shunday edi: ilohiy nashr, soʻng muhrdan yechilish, undan keyin esa insoniy nashr.

Oxirzamonning har ikkala davrida ham haqiqatning uch bosqichi aniqlab koʻrsatiladi. Ularning har ikkisi ham birinchi bosqich sifatida ilohiy nashr bilan boshlanadi, ilohiy xabarni sharhlovchi insoniy nashr esa oxirgi bosqichdir. Oʻrta bosqich esa Yahudo qabilasining Arsloni oʻsha muayyan

tarix uchun berilgan ilohiy xabarni muhridan yechadigan, shundan keyin esa ilohiy hujjatdan muhridan yechib ochilgan nurni jamlab olish uchun insoniy bir vositani tanlaydigan paytdir. Muhrdan yechish sodir bo‘lganda, bilimning ortishini tushunmaydigan fosiqlar tomonidan isyon namoyon bo‘ladi. Shunday qilib, ilohiy nashr ibroniy alifbosining birinchi harfi bilan ifodalanadi, bilimning ortishi esa isyon namoyon bo‘ladigan o‘n uchinchi harf bilan ifodalanadi, va o‘sha tarix uchun maxsus ilohiy xabarning insoniy nashri ibroniy alifbosining oxirgi harfidir; bu uch harf birgalikda “haqiqat” ma’nosini anglatadi.

Hozir amalga oshish jarayonida bo‘lgan Ulay va Xiddeqel daryolari haqidagi vahiy shuni ko‘rsatadiki, oxirgi kunlarda har ikki daryodan keladigan bilimning ortishi birlashib, ilohiylik insoniyat bilan qo‘shilganda gunoh qilmasligini isbotlaydi. Doniyor Ulay daryosi bo‘yida turib, 1844 yilda ikki ming uch yuz yillik bashoratning yakunida Masihning zohir bo‘lishini ifodalovchi vahiy qabul qildi.

Va men vahiyda ko‘rdim; va shunday bo‘ldiki, men ko‘rganimda, Elam viloyatidagi Shushan qal’asida edim; va men vahiyda ko‘rdim, va men Ulay daryosi bo‘yida edim. Daniel 8:2.

Doniyor Hiddekel daryosi bo‘yida bo‘lganida, bashoratli tarixning ikki ming besh yuz yigirma yilini ifodalovchi vahiyga ega bo‘ldi.

Birinchi oyning yigirma to‘rtinchi kunida men buyuk daryo bo‘yida, ya’ni Xiddekel yonida edim. Doniyor 10:4.

Shundan so‘ng, Jabroil o‘n to‘rtinchi oyatda Hiddekel daryosi chazon vahiyining maqsadini bayon qildi.

Endi men seni kelgusi kunlarda xalqing boshiga nimalar tushishini anglatish uchun keldim; chunki vahiy yana ko‘p kunlar uchundir. Doniyor 10:14.

Ulay daryosi bo‘yida berilgan vahiy Masihning 1844-yil 22-oktabrda O‘z ma’badiga to‘satdan kelganidagi Uning “zohir bo‘lishi”ni (ilohiyligini) ko‘rsatadi. U shu sanada Milleritlarning ma’badiga (insoniyatga) “ilohiylik” kirib kelganini ifoda etgan edi; chunki Kafforat kuni, ya’ni “bir bo‘lish” kuni, ilohiylik bilan insoniyatning birikishini anglatadi. Hiddekel daryosi bo‘yida berilgan vahiy esa oxirgi kunlarda Xudoning xalqiga (insoniyatga) nima yuz berishini ko‘rsatadi.

“Ko‘rinish” haqidagi vahiy boshlanishi miloddan avvalgi 457-yil edi. Bu miloddan avvalgi 677-yilda boshlangan muqaddas maskan va lashkarning oyoq osti qilinishini belgilab bergan bashoratli davrdan ikki yuz yigirma yil keyin edi. Ikki vahiy boshlanish nuqtasida o‘zaro bog‘langan ikki yuz yigirma yilning yakuni, Habakkuk 2:20 dagi Ajoyib Hisobchi, ya’ni Ajoyib Tilshunos tomonidan belgilandi.

Ammo Egamiz O‘zining muqaddas ma’badidadir; butun yer yuzi Uning oldida sukut saqlasin. Habakkuk 2:20.

Insoniyat va ilohiyot o‘rtasidagi bog‘liqlik, boshida ikki bashoratning boshlanish nuqtalari orqali ifodalangan bo‘lsa, ularning o‘zaro yakunlarida ham, zamon oxirida 1798-yilda boshlanib, qirq olti yil o‘tib 1844-yil 22-oktabrda nihoyasiga yetgan qirq olti yil davomida O‘zi qurgan ma’badga

ilohiyotning to'satdan kirib kelishini tasvirlagan bob va oyat orqali aniqlab berildi.

Sizlar Xudoning ma'badi ekaningizni va Xudoning Ruhi sizlarda maskan tutishini bilmaysizlarmi? Kim Xudoning ma'badini bulg'asa, Xudo uni halok qiladi; chunki Xudoning ma'badi muqaddasdir, o'sha ma'bad esa sizlarsiz. 1 Korinfliklarga 3:16, 17.

1844-yil 22-oktabrda, “zohir bo'lish” haqidagi vahiya muvofiq, Habakkuk Egamiz O'zining muqaddas ma'badida ekanini aniqladi. U ikki ming besh yuz yigirma yil davomida vayron qilingan va oyoq osti etilgan ma'badni qirq olti yilda tikladi.

Unga gapirib, shunday degin: Sarvari Olam shunday demoqda: Mana, ismi NOVDA bo'lgan odam; u o'z joyidan unib chiqadi va Egamizning ma'badini quradi. Ha, Egamizning ma'badini aynan o'zi quradi; u ulug'vorlikni ko'taradi, o'z taxtida o'tirib hukmronlik qiladi; u o'z taxtida ruhoni bo'ladi; va tinchlik maslahati ikkovining o'rtasida bo'ladi. Tojlar esa Helemga, Tobiyahga, Yedayahga va Zefaniyo o'g'li Henga Egamizning ma'badida yodgorlik bo'lib qoladi. Uzoqdagilar kelib, Egamizning ma'badini qurishda qatnashadilar, va sizlar Sarvari Olam meni sizlarning oldingizga yuborganini bilib olasizlar. Agar sizlar Egamiz Xudoning ovozig a sidqidildan itoat etsangiz, bu amalga oshadi. Zakariyo 6:12–15.

Yuhanno 2:20 da, Masih ma'badni poklaganidan so'ng — bu, Sister Whitega ko'ra, Malakiyoning uchinchi bobining bajo bo'lishi edi, xuddi 1844-yil 22-oktabr ham shunday bo'lganidek — Ahdning Elchisi to'satdan O'z ma'badiga keldi.

Iso ularga javob berib, dedi: “Bu ma'badni buzib tashlanglar, Men uni uch kunda qayta tiklayman.” Shunda yahudiylar dedilar: “Bu ma'bad qirq olti yil davomida qurildi, Sen esa uni uch kunda qayta tiklamoqchimisani?” Ammo U O'z tanasining ma'badi haqida gapirayotgan edi. Yuhanno 2:19–20.

Malakiyo kitobining uchinchi bobi bajo kelgan holda, Masih Yuhanno kitobining ikkinchi bobida xizmatining boshida ma'badni poklagan paytda to'satdan O'z ma'badiga keldi; bu esa 1844-yil 22-oktyabrning timsoli edi. Yuhanno kitobining ikkinchi bobida Masih tomonidan ma'badning poklanishi ham, 1844-yil 22-oktyabr ham Malakiyo kitobining uchinchi bobining bajo kelishi edi. Yuhanno kitobining IKKINCHI bobi va YIGIRMINCHI oyatida bizga insoniy ma'bad qirq olti yilda bunyod etilgani, ilohiy Ma'bad esa uch kunda qayta tiklangani bildiriladi. Insoniy ma'bad faqat ilohiyot to'satdan uning ichiga kirganida — xuddi 1844-yil 22-oktyabrda bo'lgani kabi — Habakkukning “muqaddas ma'badi”ga aylanadi, chunki ilohiyot insoniyat bilan birlashganda gunoh qilmaydi. Shinarning ikki buyuk daryosi haqidagi vahiy-lar insoniyat ilohiyot bilan birlashganda gunoh qilmasligi haqidagi haqiqatni ifodalaydi.

Keyingi maqolada Doniyor kitobining o'n birinchi bobidagi qir-qinchi oyatni ko'rib chiqishni davom ettiramiz.

Sizlar ham tirik toshlar sifatida ruhiy uy, muqaddas ruhoniyl-lik bo'lib bunyod etilmoqdasizlar, toki Iso Masih orqali Xudoga maqbul bo'lgan ruhiy qurbonliklarni taqdim etasizlar. 1 Butrus 2:5.